

Ron Smits keurt...

KNAUS TRAVELLER 685

Een zee aan ruimte, een volwaardige zitgroep met twee banken, een joekel van een alkoof en een riante garage onder een royaal dwarsbed. Hier staat duidelijk een gezinscamper, dik zeven meter lang. De twintig jaar oude Knaus Traveller van Sjon (39) en Sylvie (36) Rozenberg wordt ook als zodanig gebruikt. Zie de Disneyplakplaatjes op het alkoofraam.

TEKST WILLEM VAN HAMERSVELT // FOTO'S THIJS ROOMANS

Een redelijk profiel, maar de banden zijn hoogbejaard.

Een stabilisatorstang is flink door roest aangetast.

Inspectie van de motorruimte.

De wagen ziet er gezellig uit, maar keurmeester Ron Smits is aan het eind van de keuring spijkerhard in zijn oordeel. “Ik zou er mijn gezin niet aan wagen.” Smits heeft het een en ander gezien aan de vriendelijke reus dat hem allerm minst bevalt. Zo zijn daar de banden. Inspectie van de flanken brengt aan het licht dat ze in 2006 zijn geproduceerd. “Dertien jaar oud. Dertien jaar.” Je hoort de uitroep tekens in de constatering van Smits. “Ik vind dat je camperbanden om de zes jaar moet vervangen. Er zijn ook collega’s van me die acht jaar de uiterste grens vinden, maar op pad gaan met banden van dertien jaar is vragen om ellende. De kans dat er een ploft is levensgroot. En daar sta je dan met je gezinnetje op de vluchtstrook van de Autobahn. Ik zou dat risico absoluut niet willen lopen.” In dezelfde orde vallen ook de voorremmen van de Knaus. Op de remmenbank produceren ze nog keurige cijfers, maar een blik door de gaten in de velgen leert dat ze al lang en breed vervangen hadden moeten worden. “De blokken zijn te heet geweest en lijken verbrand en het is de vraag of de schijven nog te redden zijn.” Met zulke remmen krijg je Smits en zijn gezin niet in deze camper voor een reisje Oostenrijk. Komt nog eens

bij dat Rozenberg de Knaus regelmatig verhuurt. De keurmeester neemt er met verbijstering kennis van. “Voor je eigen veiligheid moeten remmen en banden echt in orde zijn, maar zeker voor de verhuur moet het geen honderd procent zijn maar 110 procent”, houdt hij Rozenberg voor. “En als je schade krijgt door achterstallig onderhoud is het zeer de vraag of je verzekering uitbetaalt.”

Scherpe randen

De Knaus heeft een tijdje inwoning gehad van een muis, getuige een pluizig nestje en voedselresten naast het luchtfilter. Het beestje heeft het filter zelf gelukkig met rust gelaten, want dat is vrijwel nieuw. Hetgeen niet geldt voor de distributieriem. Die had een jaar eerder al vervangen moeten worden om de kans op fatale motorschade uit te sluiten. Komt bij dat het huidige exemplaar ooit op ruwe wijze is vervangen. De afdekkap van de riem is gebroken en de stukken worden met tape bij elkaar gehouden. “Deze kap moet je beslist vervangen”, adviseert Smits. “Die scherpe randen kunststof kunnen ook een nieuwe distributieriem vernielen.” De aandrijfriem van de aircloopt niet in lijn. Dat moet verholpen worden om breuk en vervolg schade te voorkomen.

De afdekkap van de distributieriem is gebroken en de stukken worden met tape bij elkaar gehouden

DE KEURMEESTER

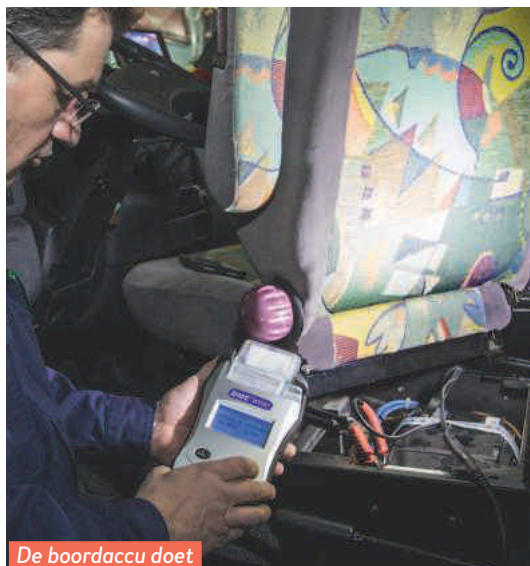
Ron Smits:
‘Ik zou mijn gezin er niet aan wagen’

In de rubriek Goed gebruikt neemt keurmeester Ron Smits een gebruikte camper onder de loep.

Het gassysteem is over de datum, maar de zaak blijft wel netjes op druk.

De boordaccu doet nog maar voor de helft mee.

De wielkast is aangetast, maar nog wel goed te redden.

DE EIGENAAR

Erfelijk belast

Sjon Rozenberg is erfelijk belast. Als kind ging hij al met zijn ouders mee in de camper. Een oude Bedford en dito Mercedes met opgeplakte caravans. Zijn eigen kinderen, zes en tien jaar, lopen eveneens kans op besmetting. Ze weten vanaf hun geboorte niet anders dan dat je niet op vakantie gaat in huisjes of tenten, maar in een camper. "Dingen zien, dingen doen, lekker onderweg zijn. Dat vinden onze kinderen ook geweldig. Wij staan nooit lange tijd achter elkaar op dezelfde camping", vertelt Rozenberg, die de keuring in zijn eentje meemaakt. Zijn Sylvie kon niet mee. Oppassen op het nageslacht.

Voor de apk kunnen ze er nog mee door, maar de schokbrekers zijn, om Smits aan te halen, al lang overleden. De Knaus zoekt deinend zijn weg en de stofhoezen om de demperstangen zijn stuk. Daarbij valt de zwaar verouderde gasdrukregelaar in het niet. Hij wordt samen met de vijf jaar oude plastic gas-slang ter plekke vervangen. Een lot dat ook de huishoudaccu binnenkort staat te wachten. Het apparaat functioneert nog maar voor vijftig procent, zo meet

in de motorruimte ontdekt Smits een zwarte roetvlek op het motorblok. "De pakking van het uitlaatspruitstuk is lek", luidt de diagnose. "Zo'n ding kost vrijwel niets, maar er gaat zeker vier uur werk inzitten." En dan maar hopen dat de roestige boutjes na twintig jaar netjes loskomen in plaats van af te breken op een beroerd bereikbare plek. Laten zitten is geen optie, want met een lekkend uitlaatsysteem komt de Knaus niet door de apk.

*Een dag zonder **netspanning** redt de **accu** nog wel, maar twee of drie dagen trekt hij **niet meer***

Smits, nadat hij de bestuurdersstoel heeft verwijderd. "Een dag zonder netspanning redt hij nog wel, maar twee of drie dagen trekt hij niet meer." Smits zou vanwege de mogelijke productie van explosief knalgas graag een ontluchtingsslangetje zien in de accubak. Dat wordt nog een lastig klusje, want pal onder de stoel hangt de dieseltank.

Wielkasten

En dan heeft de Knaus nog een kostbare verrassing in petto. Diep verscholen

Dan klinkt het bijna als goed nieuws dat de wielkasten voor nog maar kort geleden zijn begonnen te roesten, waar aan leeftijdgenoten al driftig moet worden gelast. "Ze zijn nog te redden, maar je moet er wel snel mee aan de gang", doceert de keurmeester. De wagen is in zijn vorige, Duitse, leven flink aan het wintersporten geweest, getuige de roest op een leiding van de stuurbekrachting en een stabilisatorstang. Maar kwaad kan dat nog niet. De verrotte houten instapbak kan een beetje doe-

het-zelver wel eigenhandig vernieuwen. En Rozenberg is zo iemand. De houten bodemplaat kan in hoofdlijnen de toets der kritiek doorstaan. Behalve helemaal achteraan, waar hij de achterwand ontmoet. Daar stelt Smits houtrot vast. “Maar valt de wagen daardoor uit elkaar? Nee. Zak je door de bodem? Ook niet. Ik zou het maar laten zitten en mijn geld aan andere zaken besteden.”

Groot alarm

Dan volgt de zo gevreesde vochtmeting in het interieur, nogal eens de genadeklap voor oude campers. Rozenberg heeft er alle vertrouwen in. Hij heeft zelf een vochtmeter en inspecteert de Knaus regelmatig. Toch slaat de vochtmeter van Smits groot alarm in een bovenkastje rechts achterin. Daar is een stuk achterwand zacht, aangetast door vocht. Er lekt daar iets, vermoedelijk via de bevestiging van het trapje achterop. Ter plekke is dat niet te controleren, omdat Knaus de achterzijde van de Traveller heeft uitgedost met een wandhoge kunststof kap. “Vervelend, want er breken natuurlijk allerlei plasticjes af, maar die kap moet er echt af om de oorzaak van de lekkage op te sporen. En dat plastic bevestigingsmateriaal is nog gewoon te koop”, zegt Smits. Drie dagen na de keuring meldt Rozenberg dat hij het advies van Smits heeft opgevolgd, de oorzaak, een slecht afgedichte kabeldoorvoer, heeft ontmaskerd en de boel opnieuw heeft afgekit. Dat de condensor van de airco in slechte staat verkeert en de Ducato bij koude start enorme rookwolken uitbraakt, omdat een kabeltje ontbreekt van de koudstartvervroeging van de brandstofpomp, kan er ook nog wel bij. 🚐

Eindoordeel

“Dit is dé familiecarter. Voor gezinnen is dit een fantastische wagen, maar in de huidige staat durf ik er met mijn gezin niet mee op stap. De voorremmen zijn volledig op en je kunt erop wachten tot je een klapband krijgt. Ik geef deze wagen niet meer dan een 6, ook omdat hij verhuurd wordt en dan moet je extra kritisch zijn.” Banden, remmen, schokbrekers, distributieriem, huishoudaccu, airco- en dynamoriem, airco-condensor, het hele spul moet vervangen worden en dat is een prijzig grapje. Smits: “Je loopt tegen een hoop achterstallig onderhoud aan. Dit is het jaar van de kosten.” Hij schat de waarde van de Knaus op zo’n 15.000 euro. Mits alle mankementen zijn verholpen. En daar gaat Rozenberg onverwijld mee aan de slag, zo laat hij weten, om de wagen voor het begin van het seizoen in orde te hebben.

*De **verrotte** houten **instapbak** kan een beetje doe-het-zelver wel **zelf vernieuwen** en Rozenberg is zo iemand*

In het kort

Merk en type	Knaus Traveller 685 HF-g
Basisauto	Fiat Ducato 230 maxi 2.8 iDTD
Bouwjaar	1999
Kilometerstand	168.000
Rijkglaargewicht	3.100 kg
Maximaal gewicht	3.500 kg
Maten lxbxh	710 x 230 x 320 cm
Nieuw prijs	ca. 70.000 euro
Waarde na reparatie	ca. 15.000 euro

De houten bodemplaat is nog in redelijke staat.